

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. júla 2008 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **M. Š.**, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 13. mája 2008, sp. zn. 4 To 26/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. Š.** **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Trnave zo dňa 29. januára 2008 sp. zn. 4 T 289 z 29. júna 2008, bol obvinený **M. Š.** uznaný za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 3 písm. b/ T r. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 19. februára 1998 v T. uzatvoril poistnú zmluvu č. X. na základné poistenie pre prípad živelnej udalosti a havárie medzi H. P. a.s., so sídlom R. č. X. B., kde predmetom poistenia bolo jeho osobné motorové vozidlo zn. BMW 750 IL, čiernej farby, EČ T., výrobné číslo motora X., výrobné číslo karosérie W. X., rok výroby 1993 na poistnú sumu 4 500 000 Sk s 5% spoluúčasťou, pričom dňa 31. marca 1998 vykonal oznámenie o poistnej udalosti na motorovom vozidle v dôsledku dopravnej nehody, pričom bolo zistené, že v poistnej zmluve uviedol nepravdivé údaje o vozidle týkajúce sa roku výroby vozidla, ktoré bolo skutočne vyrobené v roku 1988, čím bola H. P. a.s., B., uvedená do omylu a bola jej spôsobená škoda na poistnom plnení v sume 692 080 Sk.

Okresný súd za to obvinenému podľa § 250 odsek 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a jeho výkon mu podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 13. mája 2008, sp. zn. 4 To 26/2008, bolo podľa § 256 Tr. por. odvolanie obvineného M. Š. zamietnuté, ako nedôvodné, keď krajský súd rozsudok prvostupňového súdu považoval vo všetkých výrokoch za správny a zákonný a preto neakceptoval odvolacie námietky obvineného smerujúce proti výroku o vine.

Obvinený M. Š. podal dňa 9. júna 2008 prostredníctvom obhajcu dovolanie proti vyššie citovanému uzneseniu Krajského súdu v Trnave, v ktorom opakovane namietal, že predmetný skutok nespáchal, ale krajský súd neakceptoval vôbec jeho obhajobu a navyše neskúmal ani to, či po desiatich rokoch nezanikla trestnosť predmetného činu. Oba súdy, ktoré vo veci rozhodovali neskúmali tiež okolnosť, či jeho odsúdeniu nebráni prekážka porušenia medzinárodnej listiny Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11, podľa ktorého má obvinený právo, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Doba šesť rokov je podľa európskeho práva už prekážkou a po jej uplynutí už obvineného stíhať nie je možné. V odôvodnení dovolania namietal tiež, že rozhodnutia oboch súdov sú založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a došlo preto k porušeniu zákona v ustanoveniach § 2 ods. 6, § 211 ods. 2, ods. 3 a § 219 ods. 2 Tr. por. Vyslovil názor, že rozhodnutia oboch súdov sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, čo predstavuje dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1, ods. 4 Tr. por. a navyše okresný súd pochybil aj pri ukladaní trestu obvinenému, ktorý je podľa jeho názoru v rozpore s ustanoveniami § 23 ods. 1, § 31 ods. 1 Tr. zák. (zrejme účinného do 1. januára 2006). Vzhľadom na všetky tieto okolnosti obvinený v odôvodnení dovolania konštatoval, že krajský súd v Trnave pochybil, keď jeho odvolanie proti prvostupňovému rozsudku zamietol.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie má všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a dospel potom k nasledovným záverom.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanej veci je napadnutým rozhodnutím uznesenie

Krajského súdu v Trnave ako súdu odvolacieho, ktorým bolo zamietnuté odvolanie obvineného M. Š.. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné. Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajcu, a preto bolo podané osobou oprávnenou v zmysle § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde v Trnave, t. j. v mieste určenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadnuté, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napadá a aké konkrétne chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré mu predchádzalo. Obvinený v podanom dovolaní konštatuje, že dovolanie podal z dôvodov uvedených v § 371 písm. g/, písm. i/, písm. j/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom (i keď nekonkretizuje o aký konkrétny dôkaz ide a v čom spočíva jeho nezákonné vykonanie), ďalej že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a v konečnom dôsledku, že Krajský súd v Trnave nemal splnené zákonné podmienky na zamietnutie jeho odvolania podaného proti rozsudku prvostupňového súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o podanom dovolaní obvineného dospel k záveru, že tento ním v podstate napadol skutkové závery tak Okresného súdu v Trnave, ako aj Krajského súdu v Trnave, ktorý jeho odvolanie proti prvostupňovému rozsudku ako nedôvodné zamietol. Súčasne zotrval na svojej obhajobe prednášanej v základnom konaní, že sa žiadneho trestného činu nedopustil a k nezákonnému zaevidovaniu motorového vozidla došlo vinou inej osoby, a to pracovníka Okresného dopravného oddelenia Policajného zboru.

Treba zdôrazniť, že dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je to, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je teda mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonávaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu dokazovania, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom

prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd však nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa, pričom samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže dovolací súd vykonať vyšetrovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por., preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštitúcia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného M. Š. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal predmetný skutok tak, ako je to ustálené vo výrokovej časti rozsudku prvostupňového súdu, s ktorými skutkovými závermi sa plne stotožnil aj odvolací Krajský súd v Trnave. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006., z ktorého bol obvinený uznaný za vinného.

Vzhľadom na uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel záveru, že v danom prípade nie sú naplnené zákonné podmienky dovolania v zmysle ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. a taktiež ani podľa § 371 písm. g/ Tr. por., ktorý dôvod obvinený bližšie v dovolaní nekonkretizoval a podľa § 371 písm. j/ Tr. por., pretože Krajský súd v Trnave po osvojení si skutkových a právnych záverov prvostupňového súdu, správne v súlade so zákonom odvolanie obvineného M. Š. ako nedôvodné zamietol.

Z uvedených okolností je teda zrejmé, že v rozsahu dovolacích námietok obvineného, nie sú splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 písm. g/, písm. i/, písm. j/ Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. Š. na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 30. júla 2008

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová